

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 9. Pecunia iniustè acquisita, vtiliter perdita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

2. Reg.
14. 26.

§ Chry-
sost. hom.
7. de pœ-
nit.

grauasse, eaq; propter tondebatur, & quan-
do tondebat capillum, ait (semel autem in anno
tondebatur, quia grauabat eum casaries) pon-
derabat capillos capitis sui ducentis siclis, ponde-
re publico, id est, ducentis vncijs. Tales sunt
diuitiæ, & onerant, & ligant, atque idcir-
co pili faciendæ, & rondendæ. Quocirca
rectè monet Chrysostomus: *Superflua quæq;
amputa, & fac pauperibus supplementum.*
Nam si calceamenta quis supra mensuram pe-
dibus adegerit, itinere certè prolixiore sentiet
impedimenta; & vestimentum induens corporis
staturam excedens eodem implicabitur modo.
Quòd si superfluum ubiq; inutile est, in pecuniâ
fortius multò: & qui supra quod satis est, han-
dent, non modò in ipsa sufficientia, sed in quibus-
dam necessarijs impediuntur. Nam qui de foris
in agone currunt, & ipsa exuunt vestimenta;
viam verò in calum ferentem, & eandem ar-
duam, & arduam tot cum impedimentis, qua
modo poteris ambulare? *Veloci enim & expe-
dito cuiquam panè impossibile est consequi salu-
tem.*

§. IX.

Pecunia iniuste acquisita, utiliter perditâ.
Quam vt nonnulli consequantur, sin-
gulari beneficio Deus ab eis opes, tamquam
onera

onera & laqueos, aufert, vt ostendat, non
solùm malè parta, malè dilabi; sed etiam
vtiliter amitti, quod acquisitum est flagitio-
sè. In quam rem D. Gregorius Turonensis
hanc historiã memorat. *Quidam apud Lug-*
dunensem urbem vix ita laborans, ut unum
trientem posset habere, accensus auri execrabi-
lis sacra fame, voluit per eam sacculi ora reple-
re, iuxta illum Prudentij nostri versiculum:

S Greg.
Turon.
de glor.
Confess.
c. 109.

Auri namq̄, fames parto conquiritur auro.
Igitur de hoc triente vinum comparat, admix-
tusq̄, aquis, iterum per argenteos venundans
duplat pecuniam. Hoc iterum atq̄, iterum agit,
& tam diu turpis lucri secutor est factus, vsque-
quo centum solidos de hoc triente lucraretur.
Sed iudicium Dei confutauit lucra diaboli. Con-
gerens enim auarus negotiator aurum in saccu-
lum, possessurus pecuniam vnius hora momento,
alterius negotiatoris nundinas adit. Extra-
eloq̄, triente, quasi aliquid negotiaturus, collo-
qui cum socio cœpit. Erat autem sacculus ex
pelle Phœnicea, sicut his manu gestare mos est:
& ecce subito adueniens miluus rapit eum pedi-
bis atq̄, discerpere tentat, putans a colore par-
tem aliquam carnis esse. Sed cùm nihil pingue-
dinis sentiret in eo, euolans super alueum Ara-
ris, de quo hic aquas hauriens vino miscuerat,
laxatus

*laxatum sacculū deiecit in flumen. At ille, apprehensis capillis, elidens se ad terram, spargensq; puluerem super caput aiebat: Va mihi, qui iudicio Dei oppressus perdidit pecuniam, qua iniquè fuerat aggregata. Nam ex uno triente centum erexi solidos. Nunc perditis centum solidis, vnus tantum mihi remansit triens. Va mihi, sicut feci, sic recepi: & qui nihilo eos habui, ad nihilum rediisse conspicio. Talis pecunia, diabole, tua est, per tale lucrum deduxisti Deo inobedientes in Tartarum. Tale enim commercium & in presenti damni notam ingerit, & in futuro diuersarum pœnarum genera parit. Vides lector, 1. quò ducat lucri cupiditas? 2. quas fraudes comminiscatur? 3. quas artes doceat cauponantem? 4. Quàm citò malè parta, malè dilabantur? 5. Sed & quanta benignitate Deus iniusta lucra auferat? iustum trientem solùm relinquat? 6. Quàm vtile sit iudicia Dei agnoscere, atque æquo animo ferre? 7. Denique infamiae notam, & Tartari pœnam, quæ sequitur eos, qui malis artibus volunt diuites fieri: illi enim *incidunt in tentationem, & laqueum diaboli, qui irretitos trahit in exitium sempiternum,**

1. Timi
6. 2.

CAPVT